

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

6.1 สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาพิษของเจ็ชบเพลันของแมดเดนเมื่อปี กองแคง และสังกะสี ต่อไวน้ำแดง (*Moina macrocopa* Straus) สรุปได้ดังนี้

1. ค่า LC_{50} ในระยะเวลา 24 และ 48 ชั่วโมง และช่วงความเสื่อมนั้น 95 เปอร์เซ็นต์ ของแมดเดนต่อไวน้ำแดง มีค่าเท่ากับ 0.37(0.29-0.45) และ 0.14(0.12-0.16) มิลลิกรัมต่อลิตรความล้าดับ

2. ค่า LC_{50} ในระยะเวลา 24 และ 48 ชั่วโมง และช่วงความเสื่อมนั้น 95 เปอร์เซ็นต์ ของกองแคงต่อไวน้ำแดง มีค่าเท่ากับ 0.026(0.018-0.032) และ 0.019 (0.016-0.021) มิลลิกรัมต่อลิตรความล้าดับ

3. ค่า LC_{50} ในระยะเวลา 24 และ 48 ชั่วโมง และช่วงความเสื่อมนั้น 95 เปอร์เซ็นต์ ของสังกะสีต่อไวน้ำแดง มีค่าเท่ากับ 0.89(0.78-1.01) และ 0.40 (0.36-0.44) มิลลิกรัมต่อลิตรความล้าดับ

4. ความเป็นพิษของแมดเดน กองแคง และสังกะสี มีผลต่อการสืบพันธุ์ของไวน้ำแดง โดยทำให้จำนวนลูกที่เกิดขึ้น และความดื้อของ การสืบพันธุ์แบบไม่อ่อนตัว เสื่อมลง และมีผลทำให้อาชญาณไวน้ำแดงลดลงด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในรุ่น F_1 และ F_2 เมื่อเทียบกับกลุ่มควบคุมที่ร่าดับน้อยสุดๆ 0.05

5. ค่าความเสี่ยงต่อปลดปล่อย (MATIC) ของแมดเดน กองแคง และสังกะสี ต่อไวน้ำแดง มีค่าไม่เกิน 0.03, 0.002 และ 0.06 มิลลิกรัมต่อลิตรความล้าดับ

6. ปัจจัยปรับค่า (application factor) ของแมดเดน กองแคง และสังกะสี ต่อไวน้ำแดง มีค่าเท่ากับ 0.21, 0.10 และ 0.15 ตามล้าดับ

6.2 ข้อสังเคราะห์

1. ความมีการศึกษาถึงความเป็นพิษของสารพิษชนิดอื่นๆ ต่อร้านแผลง เช่น สารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชและสัตว์ เป็นต้น เพื่อรู้ได้ถ้าข้อมูลมาปะเมินว่า ไร้น้ำแผลงเป็นสิ่งมีชีวิตขนาดเล็กที่เหมาะสมในการศึกษาความเป็นพิษของสารพิษค่าๆ ต่อสิ่งมีชีวิตในแหล่งน้ำ และเพื่อนำมาเป็นข้อมูลในการกำหนดมาตรการฐานคุณภาพน้ำต่อไป
2. ความมีการศึกษาถึงการเปลี่ยนแปลงทางสีริวิกรายและกระบวนการทางเชิงเคมี เพื่อเข้าใจกลไกการเกิดพิษของโภชนาณต่อร้านแผลง และสัตว์น้ำชนิดอื่นๆ
3. ความมีการศึกษาความเป็นพิษของโภชนาณที่มีต่อสัตว์รวมกันต่อสิ่งมีชีวิตในน้ำ เพื่าระบุข้อมูลความเป็นพิษของโภชนาณที่มีต่อสัตว์น้ำนั้น ส่วนใหญ่จะเป็นการศึกษาความเป็นพิษของโภชนาณเพียงชนิดเดียว ทั้งๆ ที่โภชนาณค่าๆ ก็เป็นเปื้อนอยู่ในแหล่งน้ำ มีผลกระทบต่อรวมกันแล้ว แสดงความเป็นพิษต่อสิ่งมีชีวิตในน้ำ ซึ่งอาจรุนแรงขึ้นหรือลดลงก็ได้ ดังนั้น เพื่อรู้ได้ถ้าข้อมูลมาปะเมินความเป็นพิษของโภชนาณต่อสิ่งมีชีวิตในน้ำได้ก็ต้องกับสภาพธรรมชาติมาก
4. ความมีการศึกษาถึงความเป็นพิษของโภชนาณ ทั้งในสภาพสารละลายน้ำและสารละลายน้ำที่มีผลต่อการค่ารังสีวิเคราะห์ของสิ่งมีชีวิตในน้ำ เช่น pH, ความเป็นต่าง, อุณหภูมิ และ ความกรายดีด้า เป็นต้น
5. ความมีการศึกษาถึงความเป็นพิษของอนุมูลบทองสารละลายน้ำที่ใช้กัดลอกด้าอย เนื่องในกระบวนการผลิตของพิษริวิกรายของโภชนาณ ส่วนใหญ่มักจะใช้สารปะบกของโภชนาณ ซึ่งอนุมูลบทองสามารถกระทำต่อสัตว์ที่กัดลอกด้าได้
6. ความมีการศึกษาถึงความเป็นพิษของโภชนาณ ต่อการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางเคมีของเปลือกหุ้มล้าตัวของร้านแผลง เพื่อเข้าใจกลไกของโภชนาณที่มีต่อร้านแผลง ในกระบวนการผลิตของพิษริวิกราย